

NUDA ZA 1/2 T TOUHU (PODLE DOSTOJEVSKÁHO)

Číslo 27, listopad 2018

Jsem ten nejpopovolanější člověk k tomu, abych napsal něco o nuditeli. Mám s nudou zkušenosti, o kterých se vám ani nesnilo. Uvědomte si, že máte co dočinění s člověkem, který sedmnáct let jezdí na festival uměleckých filmů, dávají i několik uměleckých filmů denně. S člověkem, který navštívil desítky autorských literárních setkání.

A hlavně: setkáváte se s člověkem, který se zúčastnil skutečné dětské narozeninové oslavy. Vězte mi, o nudě toh opravdu hodně. Než začnete, je třeba si ujasnit to základní: Co to vlastně je nuda? "Nuda je jako nemilosrdná pěstování se k epidermis našeho těla. Každý okamžik je rozřazen a zvrácen jako póry na tváři, říká 1987 francouzský sociolog a filozof Jean Baudrillard. Myslím, že to je naprosto výstižné: nuda je ten pocit, který začnete pěstovat s takovými knihami s takovými citáty. Od roku 1987 ale uplynula spousta času (asi tak třicet let), Jean Baudrillard uměl a lidstvo prodávalo pokaždé nový vývoj v oblasti společnosti, vědy, techniky, nudy a úcty. Některé plácání o epice nestačí; moderní nuda si říká o moderní definici. A ta zní: "Nuda je stav, kdy všichni vaší přítel jejsu postují statusy tak debilní, že musíte jít na 9gag, Boredpandu nebo Pornhub." "Chci říct, že dneska všem tím moderním technologiím, sociálním sítím a online hrám setsakra těm, které se poštědně nudí. Rozhodně je těm, které nudit se sám, když máte mobil. K dalšímu nudě proto potěbujete alespoň dva lidi – nudíte a nuděnce – navíc uvržené do situace, kdy nudě necítíte, vyplývající z jeho dominantního postavení nebo jeho sociální roli v daném sociálním milieu je blablabla bla. Blabla nudná slova bla blabla bla. Blablabla hádám, že jste tuhle větu pěstovali blabla bla. Ale to je jedno. Lepší bude uvést nějaký konkrétní příklad. Jak možná víte Michajlovič Dostojevskij kdysi popsal nudu jako "touhu za touhou" (viz "Dostojevského slovník naučný", str. 678). Vyjdeme-li z tohoto klasického citátu, můžeme dnes nudu definovat jako "touhu za touhou" něco jiného, než jalovou potřebou člověka, co si nedostatek vlastních myšlenek kompenzuje citacemi z dávno mrtvých ruských spisovatelů, které navíc ani nečetl; jen si ty citáty vygoogloval. – Já vím, že je to dlouhá a dost nudná definice, ale pokud tuto definici začnete analyzovat ze sémiotického hlediska, nalezneme ne jeden stybný bod s modelovými situacemi interakcí v sociálních blablabla bla blabla bla bla ty vole další nudný odstavec blablabla bla bla blabla blableblu bla blabla tohle už taky nikdo nečetl blabla bla. Každopádně: co možná nevíte, že existuje něco jako "stupnice nudnosti". Podobně jako sílu otřesení měříme na tzv. stupnici (pojmenované po Charlesi Richterovi, tedy člověku, který vynalezl měřicí sílu otřesení), můžeme měřit sílu otřesení podle odborné škály. Vyvinulo ji specializované nudné vědecké konsorcium, složené z lidí jako jsou pojišťováci, kritici, co píšou o moderním umění, učitelé a lidé, co ostatním vyprávějí děje seriálů. Tato pěstovaná škála je pro lepší představu doplněna typickými ukázkami nudy jednotlivých stupňů; stupeň odpovídá malé soukromé nudě, stupeň 5 transglobální nukleární nudě s destruktivním dopadem na celé lidské pokolení. rybaření vyprávění o rybaření psaní o vyprávění o rybaření dětské narozeninové oslavy hipsterů

Kromě této stupnice taky existuje něco, čemu psychologové říkají odborně "Boredom Proneness Scale" (což je anglicky a znamená to "boredomová pronenozní škála"). Je to vlastně ukazatel, jak snadno se necháte nudit. A všichni přítelé budou zase na jejs postovat debilní statusy, můžete si pro zabavení najít na internetu test, který vám řekne, jak moc jste náchylní k nuditeli. Stačí zadat do Googlu "boredomová pronenozní škála". Já jsem si ten test udělal a zjistil, že nemám vůbec žádný sklon se nudit. No pochopitelně – když se totiž zdá, že bych nad Dostojevským mohl začít pěstovat touhu za touhou, mrknu na Pornhub. FLASKA